

Ikt. sz.: VFB-42/3-3/2024.

VFB-3/2024. sz. ülés
(VFB-26/2022-2026. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Vállalkozásfejlesztési Bizottságának**
2024. április 16-án, kedden, 9 óra 32 perckor
az Országház Slachta Margit termében (földszint 84-85.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>A munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény módosításáról, valamint az Európai Unióban biztosítandó megfelelő minimálbérekéről szóló, 2022. október 19-i (EU) 2022/2041 európai parlamenti és tanácsi irányelv átültetését szolgáló törvénymódosításokról szóló T/7953. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)</i>	5
<i>Hozzászólások</i>	6
<i>Dr. Fónagy János reagálása</i>	11
<i>Határozathozatal</i>	13
<i>Egyebek</i>	14
<i>Az ülés berekesztése</i>	14

Napirendi javaslat

1. A munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény módosításáról, valamint az Európai Unióban biztosítandó megfelelő minimálbérekéről szóló, 2022. október 19-i (EU) 2022/2041 európai parlamenti és tanácsi irányelv átültetését szolgáló törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat (T/7953. szám)
(Kormány - nemzetgazdasági miniszter)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
Uniós napirendi pont!
2. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Apáti István (Mi Hazánk), a bizottság elnöke

Szatmáry Kristóf (Fidesz), a bizottság alelnöke
Becsó Zsolt (Fidesz)
Gelencsér Attila (Fidesz)
Lócsei Lajos (Momentum)

Helyettesítési megbízást adott

Tasó László (Fidesz) Szatmáry Kristófnak (Fidesz)
Varga Ferenc (független) Lócsei Lajosnak (Momentum)
Bányai Gábor (Fidesz) Becsó Zsoltnak (Fidesz)
Szabó Zsolt (Fidesz) Gelencsér Attilának (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Tóth-Győrvári Erzsébet bizottsági munkatárs

Meghívott

Hozzászóló

Dr. Fónagy János államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium)

Meghívott

Dr. Király Beatrix főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 32 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. APÁTI ISTVÁN (Mi Hazánk), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, a meghívottakat, minden kedves érdeklődőt. A Vállalkozásfejlesztési Bizottság mai ülését megnyitom.

Szokás szerint először ismertetem a helyettesítések rendjét. Mai bizottsági ülésünkön Lócsei Lajos képviselő úr fogja helyettesíteni Varga Ferenc alelnök urat, Szatmáry Kristóf alelnök úr helyettesíti Tasó László alelnök urat, Becsó Zsolt képviselő úr Bányai Gábor képviselő urat, illetőleg Gelencsér Attila képviselő úr fogja helyettesíteni Szabó Zsolt képviselő urat. Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes. Megkezdhetjük az érdemi munkát.

A napirendi javaslatot szintén szokás szerint mindenki időben megkapta. Kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy a kiküldött napirendi javaslatot elfogadják-e. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.) Köszönöm.

Megállapítom, hogy a bizottság egybehangzóan elfogadta a kiküldött napirendi javaslatot.

A munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény módosításáról, valamint az Európai Unióban biztosítandó megfelelő minimálbékekről szóló, 2022. október 19-i (EU) 2022/2041 európai parlamenti és tanácsi irányelv átültetését szolgáló törvénymódosításokról szóló T/7953. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)

Elfogadott napirendünknek megfelelően rátérünk az 1. napirendi pontra. A munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény módosításáról, valamint az Európai Unióban biztosítandó megfelelő minimálbékekről szóló 2022. október 19-i 2022/2041. európai parlamenti és tanácsi irányelv átültetését szolgáló törvénymódosításokról szóló T/7953. számú törvényjavaslat részletes vitájára kerül sor kijelölt bizottságként a határozati házszabály 44-45. §-a alapján.

Nagy tisztelettel köszöntöm dr. Fónagy János miniszterhelyettes, államtitkár urat a Nemzetgazdasági Minisztérium részéről. Szakértőként jelen van dr. Király Beatrix főosztályvezető asszony, önt is tisztelettel köszöntöm. A napirendi pont tárgyalását megnyitom.

A vita az ilyenkor szokásos eljárásoknak megfelelően két szakaszban zajlik. Megnyitom a részletes vita első szakaszát, mely az előterjesztésnek a határozati házszabály 44. § (1) bekezdésében meghatározott szempontok szerinti vizsgálatából áll. Kérdezem az előterjesztőt, hogy álláspontja szerint az indítvány megfelel-e a határozati házszabályi rendelkezéseknek.

DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A válszom egyértelműen igen.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy ki kíván hozzászólni a részletes vita első szakaszához. (Nincs jelentkező.) Jelentkezőt nem látok, hozzászólási szándék nincs.

Megnyitom a részletes vita második szakaszát. Tájékoztatom a bizottságot, hogy az előterjesztéshez képviselői módosító javaslat nem érkezett. A bizottság kormánypárti tagjai azonban módosítási szándékot fogalmaztak meg és juttattak el határidőben a bizottság titkárságára, melyet tegnap megküldtünk és kiosztottunk a

bizottság tagjainak és az előterjesztőknek. Kérdezem ismételten dr. Fónagy János miniszterhelyettes urat, hogy a kormány támogatja-e ezt a módosítási kezdeményezést.

DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! A kormány az ön által ismertetett módosító javaslatokat támogatja.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy ki kíván hozzászólni. Van-e hozzászólási szándék? *(Nincs jelentkező.)*

Ha nincs, akkor rendhagyó módon magamhoz ragadnám a szót vagy a kezdeményezést, és igazából néhány észrevételt szeretnék tenni, tekintettel arra, hogy az általános vitában nem látható jelentős módosítási szándékról van szó, amely történetesen egyébként az általam itt most képviselt politikai közösségnek is egy fontos programpontja, vagy fontos programponthoz kapcsolódik.

Igaz, hogy itt a paksi beruházás, vagy Paks-II. és Budapest-Belgrád kapcsán nyitják még tágabbra vagy szélesebbre a vendégmunkás-foglalkoztatás képzeletbeli kapuját vagy ajtaját, de mégiscsak az a szörnyű balsejtelmünk kezd beigazolódni, mint gyerekkorunk egyik kedvenc meséjében, hogy a farkas először az egyik lábát teszi be, aztán a másodikat, a harmadikat, végül teljesen bejut oda, ahol egyébként semmi keresnivalója, itt gondolok a harmadik világból érkezett polgárokra, gyakorlatilag a vendégmunkásokra.

Nyilván nem az önök által képviselt minisztérium, de mégiscsak az önök politikai közösségének hosszú évek óta, lassan egy évtizede tartó kommunikációja nemcsak a politikai pártokat, hanem a magyar közvéleményt is ráedzette, rátanította arra, hogy ha Magyarországra jössz, vagy Magyarországon jársz, akkor nem veheted el a magyarok munkáját.

Amikor tavaly ősszel zajlott ennek a vitája, akkor önök, megint nem önök, akik most személy szerint itt vannak, hanem ha jól emlékszem, Rétvári államtitkár úr volt a lehangosabb szószólója annak, hogy a vendégmunkások csak két évre jöhetnek, a szerződés meghosszabbítása kizárt.

Már akkor is mondtuk, hogy legfeljebb néhány hétre hazamennek, és akkor nem hosszabbítás lesz, hanem újra kötnek majd egy szerződést. Esküdözött államtitkár úr égre-földre, hogy a családegyesítés kizárt. Gyakorlatilag pont én voltam az, aki megkérdezte - nem érkezett semmilyen megnyugtató válasz -, hogy ha mondjuk a férjet foglalkoztatja az egyik vállalkozó és az asszonytársat a másik, akkor lehet, hogy papíron nem, de gyakorlatilag össze fog jönni a családegyesítés, ezt még Rétvári államtitkár úr sem tartotta kizártnak, most egyébként már deklarálva van, igaz, hogy csak lehetőségként, a családegyesítés, de még azt a kevés akadályt is elhárítják ebben a módosító javaslatban, ami esetleg eddig még meglehetett.

Arról nem beszélve, hogy meglehetősen rafináltan a vonatkozó szakasz b) pontjának a kivarázsolásával egy fontos könnyítés is megtörténik egyáltalán ezeknek a személyeknek a magyar munkaerőpiacon való megjelenése előtt, és hangsúlyozom, értem én, hogy most Paks-II.-ről és Budapest-Belgrádról van szó, de innentől kezdve az is egy laza kézmozdulat lesz, hogy hogyan teszik ezt majd általánosan elérhetővé.

Én értem, hogy nagy a nyomás a kormányon. Én értem azt is, hogy nemzetgazdasági szempontból ez egy két fontos beruházás. Mondjuk, személy szerint én a Paks-II.-őt látom igazán fontosnak, a Budapest-Belgrádról hosszan elvitatkozhatnánk, de ne vigyük el most ebbe a mellékvonalba ezt a vitát.

Tehát hogy két évről öt évre emelik a szerződés időtartamát, hogy megkönnyítik nagyon jelentősen, nemcsak adminisztratíván, hanem gyakorlatilag is a harmadik

világból érkezettek beáramlását nemcsak a magyar munkaerőpiacra, hanem Magyarországra, és hogy a családegyesítésre most már deklaráltan engedélyt is kaphatnak, nagy összegben le merem fogadni, amit meg is fognak kapni - ez a „kaphat” minden esetben egy megvalósult családegyesítést jelent -, ez azt jelenti, hogy még nem telt el fél év a tavaly év végi vita óta, és már sorban jönnek ezek a könnyítések. Azt is látjuk, hogy sajnos vannak arra nagyon rossz példák, amikor a jelenlévő magyar munkaerő betanítja a harmadik világból érkezetteket, aztán kirúgják a magyar embereket.

Jelzem, az a rendkívül sajátos helyzet áll elő - itt is alapvetően építőipari, még ha speciális, de mégis építőipari beruházásokról beszélünk -, hogy egyébként az építőipar felszívott nagy számú képzetlen vagy kevésbé képzett munkaerőt 2010 óta. Ez egy kétségtelen pozitív előjelű megjegyzés részemről. Ezt nehéz lenne vitatni.

Azt sem akarom vitatni, sőt kifejezetten örülök neki személy szerint én is, hogy a sokszor - azon most persze lehet vitatkozni, hogy mennyire önhibájából, és mennyire önhibáján kívül - reménytelen helyzetben lévő magyarországi cigányság számára is kínált perspektívát és megélhetési lehetőséget, amely sokkal többet adott minden szempontból, mint a sokszor megalázó közmunka.

Na, most nem akarok lekezelő lenni, főként nem akarok tiszteletlen lenni, de nem tudom, Budapesten felmérték-e, hogy mi fog történni akkor, ha azok a rétegek - tartozzanak ezek a hazai cigánysághoz, vagy legyenek bármilyen nemzetiségűek, származásúak, teljesen mindegy -, akik eddig az építőiparban, mondjuk, 2010 óta megtalálták a számításukat, legális, aránylag tisztességes jövedelemhez jutottak, ha ezen harmadik világból érkezett jövevények miatt, a vendégmunkások miatt kiszorulnak majd nemcsak a Paks-II.-vel és a Budapest-Belgráddal fémjelzett beruházásokból, kiszorulnak mindenhol szép lassan, akkor ezek az emberek hol fognak elhelyezkedni. Ezeknek az embereknek milyen sorsot szán a kormány, illetőleg számoltak-e a megnövekvő feszültség miatti közbiztonsági és számos egyéb következménnyel? Nem tartják-e mégis borzasztó ellentmondásosnak a 2015 óta folyamatosan pörgetett kommunikációt, hogy a migráció rossz, a migránsok beáramlása helytelen? Megjegyzem, ezzel egyet is értek.

Könnyen lehet esetleg semlegesíteni, vagy megpróbálni semlegesíteni az én érveimet vagy a Mi Hazánk érveit, hogy na, de hát ne tegyünk már egyenlőségjelet a migránsok és a vendégmunkások közé, akkor én hadd mondjam el újra azt a már korábban jól bevált érveimet, hogy a végeredményt tekintve teljesen mindegy, hogy migránsoknak vagy vendégmunkásoknak címkézzük, vagy nevezzük ezeket a személyeket, a vége ugyanaz lesz. A vége az lesz, hogy ezek az emberek itt fognak maradni, hiszen az ötéves, a kettőről öt évre, a két és félszeres mértékre emelt szerződéses időtartam is mutatja azt az egyértelmű szándékot, amit egyébként ezek a munkások, amikor a mi sajtósaink kimennek, a kérdésre válaszolva nem is tagadnak: eszük ágában sincs hazamenni, vagy hazamennek egy rövid időre, majd visszajönnek, és újra megkötik a szerződéseket. Ezek az emberek itt maradnak.

Rövid időn belül - miniszterelnök úr közléséből tudjuk - 500 ezer fő fog megjelenni a magyar munkaerőpiacon, amely az ország méretét tekintve óriási szám. Ugyanaz lesz majd a vége, csak gyorsabban fog bekövetkezni, mint aminek a végét Nyugat-Európában már látjuk. Ugyanaz lesz a vége, mintha migránsoknak neveznék ezeket az embereket.

Teljesen mindegy, ezt a háborús hasonlatot szoktam hozni, teljesen mindegy, hogy ha egy éles helyzetben, mondjuk, valakit szándékosan ér egy fejlövés, és abba hal bele, vagy egyébként nem neki szánták azt a golyót, egy eltévedt lövedék, de ugyanúgy kioltja az életemet, akkor engem utólag sem az erkölcsi, sem a jogi minősítése nem fog vigasztalni, sem a hozzátartozóimat, hogy igazából nem is akartak engem megölni, csak

véletlenül így sikerült, nem ez volt a szándék, csak kisodródott, vagy gellert kapott az a lövedék, és így alakult. Tudjuk jól, hogy ugyanaz lesz a nóta vége, mint amit Ausztria, Németország, Olaszország - szerintem sorolhatnám valamennyi tőlünk nyugatra lévő országot - már megtapasztalt.

Nem akarok itt politikai lózungokat puffogatni, de gyakorlatilag az őshonos államalkotó nemzetet szép lassan ki fogják szorítani ezek először a munkaerőpiacról, aztán pedig gyakorlatilag a lakóköznyezetéből is, hiszen itt hatalmas, Grand Canyonnyi kulturális szakadékok vannak. Teljesen más akár egyébként a mindennapi magatartáshoz, viselkedéshez való hozzáállásuk. Egy dolog, amíg mondjuk egy munkaterületen, adott esetben lokalizálva, vagy elszeparálva tevékenykednek, és teljesen más dolog lesz, amikor ezek az emberek majd rászabadulnak gyakorlatilag koordinálatlanul és kontrollálhatatlanul a magyar társadalomra.

Ehhez kapcsolódóan is kérdezném, hogy mi a tervezett véghatárideje ezeknek a beruházásoknak, hiszen legalább addig az itt foglalkoztatott tömegek relatíve talán kezelhetővé válnak pontosan a földrajzi körülhatároltság miatt. Tehát mégis mit lehet erről tudni? A Paks-II.-őt mikorra szeretnék megvalósítani? Tudom, hogy nehéz a kérdés, de mégis inkább nem hónapokban, napokban kifejezett határidőre lennék kíváncsi. Ugyanezt Budapest-Belgrád vonatkozásában is kérdezném.

Önök tényleg életszerűnek tartják azt, hogy ha az öt év letelik, akkor ezek békésen kopogtatnak majd nemcsak befelé, hanem kifelé menet is, hazamennek, és soha többet ide nem akarnak visszajönni? Milyen idegenrendészeti, rendőrhatalósági eszközökkel tudják garantálni?

Én örülnék a legjobban annak, és legyen ez a zárszó, hogy ha tévednék, és az élet rám cáfolna. Higgyék el, hogy akár nyilvánosan is bocsánatot fogok kérni mindenkitől, akit oktalannul „vádoltam” meg azzal, hogy ilyen következményeket akar előidézni ebben az országban.

Úgyhogy én ezekre a súlyos kérdésekre várnék válaszokat. Mi indokolja a két évről öt évre történő emelést? Mi indokolja a b) pont kiiktatásával az adminisztratív és egyéb könnyítést? Mi indokolja a családegyesítés lehetőségeinek elég markáns megjelenítését? Mikor tervezik, hogy ezen két nagy beruházáson túl majd általános jelleggel is kiterjesztik? Köszönöm szépen.

Egyúttal megadom a szót Szatmáry Kristóf alelnök úrnak. Parancsoljon, alelnök úr!

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Államtitkár Úr! Én csak nagyon röviden tennék hozzá néhány észrevételt elnök úrnak a javaslat kapcsán tett észrevételeihez. Azt gondolom teljesen őszintén, hogy a felvetéseknek azzal a faktorával, hogy mitől kell megóvni Magyarországot, nincs vita közöttünk.

A helyzet kezelésével kapcsolatban van talán különbség. Én azzal kezdeném, hogy azzal kezdte elnök úr, hogy még szélesebbre tárjuk az ajtót. Ezzel a megállapítással azért nem értek egyet mélyen, mert ha tényleg megnézzük szakmailag, hogy a nemrégiben elfogadott vendégmunkásokról szóló törvény hogyan szigorította meg a korábbi szabályozáshoz képest a Magyarországon alkalmazható vendégmunkások körét, akkor arról beszélünk, hogy volt egy jelentős szigorítás. Tehát arról beszéltünk, hogy két plusz egy év, nincs családegyesítés általános jellegű szabállyal. Ha egyébként az azóta megjelent rendeletet elnök úr követi, akkor azt lehet mondani, hogy az elmúlt időszakban pontosan a munkaerőpiaci helyzet miatt egy jelentős, talán azt lehet mondani, Európában az egyik legszigorúbb, ha nem a legszigorúbb vendégmunkásokról szóló törvényt fogadtunk el.

Itt volt egy helyzet, amit látni kell mindannyiunknak, és ez valóban egy érzékeny, lehet mondani, politikai kérdés is. A magyar gazdaság teljesítménye szerencsére - régen vártunk erre - meghaladta a Magyarországon elérhető foglalkoztatotti létszám határát. A gazdaságban, persze itt vannak területi különbségek, ezt el kell ismerni, a magyar gazdaságban évek óta munkaerőhiány van. Nagyon sok vállalkozás van, és itt nemcsak nagyvállalatokról beszélünk, hanem már a magyar kis- és közepes vállalkozásokról is, ahol jelentősen megjelent az a probléma, hogy nem találnak kellő munkaerőt.

Ami egyébként talán különösen szerencsés, nevezzük így, hogy egyébként a mögöttünk hagyott válságos év vagy évek, ugye, itt többről is beszélünk, visszamehetünk egészen a Covidig, sok problémát okoztak, az inflációtól kezdve a fogyasztás megtorpanásáig, de egy dolgot nem érintettek, a munkaerőpiacnak azt a jellegét, hogy alapvetően a munkanélküliség szerencsére nem jelent meg, vagy annak réme nem jött vissza, és alapvetően továbbra is a munkaerőhiány jellemzi.

Az itt benyújtott törvényjavaslat kapcsán azt kiemelném, hogy abban talán, ha nem is az egész ellenzékkel, de talán a Mi Hazánkkal egyetérthetünk, hogy valóban van két stratégiai beruházás Magyarországon. Nem akarnám ennek a nemzetközi politikai részét elemezni, de gondolom, az energiatfüggetlenség megteremtése és akár a keletnyugati kereskedelemben betöltött magyar pozíciók nevezhetők stratégiai beruházásnak. Ez a két beruházás kap ennek a javaslatnak a keretében valóban a megvalósításhoz szükséges könnyítést.

Azzal a dilemmával kapcsolatban, hogy az illegális bevándorlás és a vendégmunkások között lehet-e, vagy szabad-e egyenlőségjelet tenni, nem mennék bele, mert ez egy hosszú vita. Erről beszélgettünk múltkor is. A mi véleményünk szerint jelentős különbség van szabályozatlan, alapvetően háborús térségből, civilizációs és kulturális szempontból sokkal távolabbi térségekből érkező illegális migránsok között, és szabályozott keretek között, nem ilyen társadalmi jelleggel bíró - már a konfliktusokat értem alatta -, vagy ilyen térségből érkező vendégmunkások tervezett ideiglenes behozatala között, amely szükséges a magyar gazdaság teljesítményének fenntartásához.

Meg lehet próbálni azt láttatni, hogy a kettő ugyanaz, de ha a mélyére nézünk, láthatjuk, hogy nem ugyanaz. Nem veszem el az ebben rejlő veszélyt, de azért eközé érdemes különbséget tenni, mondom, a kulturális háttér, a kibocsátó országok stabilitása között és minden egyéb között. Nem akarnám idehozni, mert talán elviszi a vitát, de egy-két kibocsátó ország nagyon komoly szabályozási háttere azt biztosítja, hogy ezek a munkavállalók egyébként vissza fognak menni a kibocsátó országba.

Összességében azt látom, hogy a benyújtott javaslat nem egy további kinyitás, hanem egy nagyon rigorózus szabálynak egy speciális, nemzetgazdasági szempontból fontos beruházásnál egy könnyítése, pont azért, hogy időben el lehessen végezni ezeket a beruházásokat. Tehát ilyen formán a veszélyérzetben osztozunk, de úgy látjuk, hogy ezzel a cél szempontjából fontosabb megoldásokat tudunk eszközölni.

Nekem egy felvetésem lenne a minisztérium felé, és ez részben egyébként kötődik ahhoz, amit elnök úr szóba hozott. Hogyan is lehet biztosítani azt - és ez egyébként nemcsak erre a beruházásra érthető, hanem a többi Magyarországra jövő vendégmunkás kapcsán is -, hogy azt a veszélyt elhárítsuk, hogy ha még csak alacsony százalékban is, de kvázi eltűnjenek ezek a munkavállalók?

A mostani törvény szerint - ez is egy szigorítás egyébként - maga a cég is felelős ezeknek a munkavállalóknak az olyan helyzetben tartására, hogy ők valóban két év vagy két plusz egy év után hazamenjenek. Azonban ők megkerestek, és egy olyan javaslattal éltek, hogy van-e arra bármilyen idegenrendészeti lehetőség, hogy ha nem is ők teszik meg, de valamilyen ügyvédi letétbe legyen helyezve az útlevelük, mert ez jelentősen csökkentené annak a kockázatát, ha az Európai Unió belül ezek a vendégmunkások

mégsem gondolják úgy, hogy hazamennek. A magyarországi tartózkodásra ők kapnak egy papírt, a magyarországi mozgásuk nem lenne korlátozva, mégis egy komolyabb garancia lenne arra, hogy ez betartható legyen. Ez valószínűleg több minisztériumot érint, nemcsak az NGM-et.

Javasolnám ennek a kérdésnek a napirendre vételét. Ha ebben szükséges törvénymódosítás, azt valószínűleg mi előszeretettel vagy támogatással tudjuk biztosítani. Egyébként a javaslatot értelemszerűen benyújtóként támogatjuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)*

Amennyiben nem, engedjék meg, hogy két percben hadd reagáljak alelnök úr hozzászólására. Érdeemes lenne azt is megvizsgálni, hogy vajon a vendégmunkások foglalkoztatására szánt források töredékéből nem lehetett volna-e főleg az építőiparban jelentős mértékben munkanélkülivé vált személyek körében egy nagyobb toborzást végezni, mert magyarul beszélő magyar munkaerő mégiscsak jobb lenne, és hatékonyabb lenne, nincsenek nyelvi nehézségek, és összességében mégis olcsóbb lenne a foglalkoztatásuk.

Hogy most ügyvédi, hatósági vagy bármilyen letétbe helyezi-e az útlevelet, ez valós, érdemi lépés lenne, ezt nagyon üdvözném. Ez már nemcsak a felszín kapargatása, és nemcsak lázas pótcselekvés, hanem egy valódi, hatékony cselekvés és eszköz lehetne.

Tudom, hogy az a hasonlat, amit most mondani fogok, kvázi költői kérdésként feldobva, nagyon sarkos, ha nem is sántít, de legalábbis biccent, és talán többszörösen közvetett is, de inkább a létszamarányokra próbálok rávilágítani. Szintén nem a Nemzetgazdasági Minisztérium hatásköre, de nemrég, tavaly, az év második felében döntöttek arról, hogy 2200 embercsempészt szabadon engednek a magyar fegyintézetekből. Rendkívül megszaporodott a számuk, extrém költségeket jelent az államnak, és egy sajátos reintegrációs őrizetben, ami gyakorlatilag a teljes szabadlábba helyezést jelentette - ne szépítsük, ez történt -, szélnek eresztették őket, mondván, hogy egyszerűen tarthatatlanná vált a helyzet a 2200 körüli létszám miatt, holott ez a 2200 személy izolált környezetben, a kaptárakban, vagy pontosabban szólva a magyar fegyintézetekben, fegyházakban és börtönökben, jól körülhatárolt környezetben, izoláltan volt elhelyezve.

Na, most ha 2200 személy kontrollálása, a velük kapcsolatos költségek, egyebek tarthatatlanná váltak - ismét a miniszterelnök úrra hivatkozom vissza -, akkor vajon hogy lesz kontrollálható 500 ezer, amikor majd a folyamat eléri a most tervezett csúcspontját, az 500 ezer fő, a teljesen szabadlábba lévő 500 ezer fő - hiszen itt nem fegyencekről beszélünk - mozgásának a kontrollálása. Ez az első lépés jó lenne - tudom, hogy nehéz a kérdés -, ez az első lépés oké. Az útlevelet adott esetben letétbe helyezzük, ez kifejezetten, nagyon tetszik nekem, de egyébként annak a garantálása és biztosítása, hogy ők szépen felszállnak a vonatra, repülőre, beülnek egy autóba, és eltűnnek ebből az országból, vagy elhagyják ezt az országot, ennek a gyakorlati végrehajtása, ismerve az összeurópai liberális érzékenységet, meglehetősen nehéz lesz.

Hadd mondjam el önöknek, nem akarom az ördögöt a falra festeni, de talán a jegyzőkönyv kedvéért sem haszontalan, ha bekerülnek ezek a gondolatok, még ha talán egy kicsit merésznek is tűnik! Mindenfajta szélsőségtől, túlkapástól és túlfutástól mentesen valahogy már régóta az az érzésem, anélkül, hogy történelmi párhuzamokat szeretnék felvázolni, hogy egész Európa - gondoltam, esetleg Magyarország ebből kimaradhat, vagy kimaradhatna - valahogy a római birodalom bukása környéki időket éli újra, tehát a történelem ismétli önmagát, csak a római birodalom bukásakor az

ügynevezett barbár, a rómaiak által barbárnak nevezett törzseket a germán törzsek jelentették akkor.

Hát, most másfajta csoportok jelenthetik nem is a barbár, ne nevezzük így őket, közösségeket, amelyek hol vendégmunkásként, hol migránsként, valahol ilyen kevert harcművészetként ott vannak Európában, és teljesen átírták a legtöbb európai ország etnikai térképét. Én és a Mi Hazánk kizárólag ettől szeretné megóvni Magyarországot. Szerintem a folyamat elején sokkal több eséllyel kecsegtet betenni különböző biztosítékokat és fékeket, mint amikor már a probléma elharapózott, és gyakorlatilag irányíthatatlanná és kontrollálhatatlanná vált, akkor már hiába kapkodunk. Akkor már késő lesz. Nos, én itt be is fejezem, nem akarom tovább vinni az okfejtést, nincs értelme, minden lényegeset elmondtam ezzel kapcsolatban.

Még egyszer kérdezem a bizottság tagjait, hogy kíván-e bármely képviselőtársam bármit hozzáfűzni vagy hozzáfűzni. *(Nincs jelentkező.)* Ha nem, akkor megadom a szót államtitkár úrnak, illetőleg főosztályvezető asszonynak. Parancsoljanak!

Dr. Fónagy János reagálása

DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt fekvő javaslat - az egyszerűbb részét mondom - néhány technikai jellegű pontosítást tartalmaz és ezenkívül valóban két kiemelt nagyberuházásnak a speciális törvényeit, az egyik Paks, a másik a Budapest-Belgrád vasútvonal, mind a kettő a gazdaság és a jövőnk szempontjából meghatározó jelentőségű.

Mind a két erre vonatkozó szabályozási javaslat lényegében olyan elemeket emel vissza most Európa legszigorúbb vendégmunkáskérdését szabályozó törvény keretei közé, illetve amögé, amely lehetőségek ennél a két kiemelt beruházásnál korábban is megvoltak. Tehát nincs ezek között új szabály, hanem a vendégmunkásokra hozott szigorítások figyelembevételével erre a két kiemelt fejlesztésre vonatkoznak ezek a megkülönböztetett szabályok. Tehát kérem, hogy a bizottság tagjai ezt a jelenlegi javaslatot ne kiterjesztő értelmében, hanem a korábbi lehatárolások megerősítéseként érzékeljék.

Néhány szóban szeretnék elnök úr jószándékú, de hogy mondjam, vékony jégen járó véleményével vitatkozni. Engedjenek meg egy privát megjegyzést! Az én feleségem leánykori neve Tábori. A szüleinek, nagyszüleinek, dédszüleinek a neve Treichler volt. Ők felvidéki cipszerek, lengyel vidéken, az Rajna-vidéken élt felvidéki cipszerek, tehát felvidéki szászok voltak, akiket az 1800-as évek elején még az akkor induló közép-európai térség nagy iparosításába hoztak be a Rajna-vidékről. Nem Vereckén át, nem a Vereckei-szoroson jöttek, hanem kétszáz évvel ezelőtt a magyar iparosítás vagy a Kárpát-medencei iparosítás jegyében hozták be az akkori uralkodók, emlékezetem szerint Mária Terézia hozta be ezeket az akkor már szakképzett embereket. Ha ezeket a példákat nézzük, elnök úr - akár a tatárjárás után IV. Bélát -, kérem, a ma őshonos, teljes joggal őshonosként kezelt kunok és jászok nem Verecke útján, hanem később jöttek be. Ugyanez vonatkozik a csángókra.

A török 150 éves uralom után gyakorlatilag a Duna-Tisza köze néptelen volt, oda Mária Terézia, majd később II. József telepített elsősorban németeket, délvidékieket. A török nyomás elől a Dunán jöttek fel a dalmátok. Szentendrén, ahol én lakom - két hullámban jöttek az 1600-as és az 1700-as években -, mind a mai napig ott lakó dalmát családok voltak, és teremtették meg a déli bor- és szőlőkultúrát. Tudom még sorolni azoknak a népeknek a hosszú sorát, amelyek az elmúlt ezer évben csatlakoztak a magyar nemzethez, elfogadták a magyar nemzet kultúráját, elfogadták az ország mindenkori törvényét.

Meggyőződésem, hogy Magyarország ma éppen azért tud - méreteit is figyelembe véve - eredményesen ellenállni az ön által is teljes joggal nagy veszélynek tulajdonított európai, hogy mondjam, népváltási törekvéseknek, mert egy színes és egy nagyon nagy ellenálló képességű nemzetet alkot ez a sokféle ember.

Ez a hosszú mondókám vezeti be azt, hogy tisztelettel kérem, a magyar jogszabályok szerint nagyon korlátozott számban, a magyar munkaerő abszolút prioritását szem előtt tartó, csak meghatározott helyre, csak meghatározott ideig, csak meghatározott körülmények között idehozható vendégmunkásokat vagylagosan se keverjük össze - meg kell mondjam, ezt még a Házban is gyakran szem elől tévesztjük, vagy tévesztik a kollégák - azokkal a migránsokkal, akik szabályozatlan, az új népvándorlások, általában mesterségesen generált új népvándorlások kereteiben érik el a magyar határt, támadják a magyar határt, nem tartják be a menekültekre vonatkozó szabályokat sem, vagy minimális számban tartják be a menekültekre vonatkozó szabályokat; zárójel, akik előtt a magyar jogrendszer nyitva áll, és akiknek a valós menekültstátuszát igazolni lehet, a sok tízezer, illetve most már sajnos százezernyi határsértő mellett néhány száz emberről van szó. Nem ezekről van szó.

Más a migráns, mások a határainkat jogellenesen támadó, a magyar törvényeket és a magyar szabályokat figyelmen kívül hagyó tömegek, és mások azok, akiket kifejezetten a magyar, elsősorban gazdasági érdekek mielőbbi érvényesítése érdekében szabályozott keretek között behívunk. Tehát a vendégmunkásokat és a migránsokat, kérem, hogy ne keverjük össze.

Természetesen - csak példaként ragadom ki - ez a családegyesítésre is vonatkozik. Nyilvánvaló, hogy a menekültként bejövő néhány száz emberre, a két kivételezett, kiemelt nagyberuházáson kívüli egyéb vendégmunkáskörre a családegyesítésre vonatkozó szigorú szabályok érvényesek. Ennél a kettőnél azért van kivétel, mert ezt korábban megkapták. Tehát mielőtt a vendégmunkások szabályozása megtörtént, ezt a lehetőséget megkapták. Zárójelben mondom, hogy az eddigi nem túl jelentős számú tapasztalat, hozzá kell tennem, azt mondja, hogy ezek általában a közép- és még inkább felsővezető értelmiségiekre vonatkoznak, akik eleve akkor vállalnak ilyen feladatokat, ha erre az egy-pár éves időszakra, ami ez esetben is limitálva van, a családjukat magukkal hozhatják.

Ami a távozást illeti, a vendégmunkásokra vonatkozó jogszabály azt mondja, elnézést, ha pontatlanul idézem, a lényegét kívánom mondani, hogy amikor a határozott időre szóló munkaszerződésük lejár, akkor kötelesek 24 óra alatt elhagyni az országot, ezért a munkaadójuk felel. Ennek megsértése esetén maga a jogszabály 5 millió forintos, fejenként 5 milliós szankciót ír be, és az összes ezzel összefüggő rendőrhatalom, közbiztonsági intézkedést foganatosítja.

Nem tudom, valamelyik képviselőtársam, talán alelnök úr fogalmazott úgy, hogy eltűnnek. Nincs arra lehetőség, éppen a korlátozott szám miatt néhány száz vagy néhány ezer emberről van szó. Ezek nem tömegek, ezek nem a sajnálatos nyugat-európai példák szerinti tömeges méreteket jelentenek. Tehát az eltűnést egyszerűen, mind a gazdasági szankciók, mind a rendészeti intézkedések alapján, úgy gondolom, megfelelő elővigyázatossággal szabályoztuk.

Az építőipar kapcsán hadd jegyezzem meg, hogy az én emlékezetemben lévő statisztikák szerint az építőipar munkaigénye nem csökkent, hanem növekszik. Tudom, hogy egyes területeken, egyes településeken egyes konkrét munkákra van, ahol brigádok jelenteznek, aztán a brigádok mozognak az országban, de alapjaiban és összességében az építőipar munkaerőigénye nemhogy csökken, hanem az növekszik.

Két olyan kérdés van, amelyben nem vagyunk illetékesek, mind a kettő a Belügyminisztériumhoz tartozik. Az egyik az útlevél kérdése. Szó se róla, felmerül, tehát nem ismeretlen a kérdés, de - hogy mondjam - még csak véleményt se nyilvánítok

ebben, a Belügyminisztériumot tessenek ebben az ügyben keresni. Az útleveél a harmadik országbeli állampolgárok itteni tartózkodásának egyetlen legitim okmánya. Ennek az elvétele alapvetően, kétségtelenül hatékony, ugyanakkor emberi jogi és egyéb korlátokba ütközik, de a pap mondja a misét, a kántoré a harangozás, kérem, hogy erről a Belügyminisztériumot kérdezzék meg. Ugyanez vonatkozik arra - talán elnök úr kérdezte -, hogy 2200 embercsempészt szabadon engedtek. No comment. Belügyminisztérium. Nem tudok rá válaszolni, de nem is vagyok ebben illetékes.

Összességében, nem megismételve alelnök úr szavait, aki mindezeknek az intézkedéseknek a gazdasági oldalát is elmondta, elmondta azt is, hogy a jelenlegi magyar vendégmunkás-szabályozás Európa talán legszigorúbb, és ezt hozzáteszem, talán ezt ritkábban mondjuk, meggyőződésem szerint egyik legelőrelátóbb szabályozása. Nem akarjuk Nyugat-Európa példáját, egyébként sem vagyok rá hajlamos, de ebben aztán végképp nem akarjuk Nyugat-Európa példáját követni, hogy ezt az egészet szabadjára engedjük, amely egy nyílt társadalom általunk is kárhozott ideológiája alapján mind a magyar munkaerő, a magyarországi munkaerő, mind az alapvető magyar belső társadalmi körülmények megváltoztatását egyáltalán nemhogy elősegítené, hanem lehetővé tenné.

Jelszónak hangzik, de nem az: Magyarország alapvetően a magyaroké, és alapvetően azt, hogy kivel éljünk, mi szabjuk meg, és mi határozzuk meg. Meggyőződésem, hogy az önök előtt fekvő módosító javaslat ezeket az alapelveket nem sérti, hanem a betartásukat elősegíti.

Ennek megfelelően tisztelettel kérdzem főosztályvezető asszonyt, hogy volt-e valami, amire nem tértem ki. Elnök urat is megkérdezem, hogy volt-e valami, amire nem válaszoltam. *(Jelzésre:)* Akkor tisztelettel kérem, hogy támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterhelyettes úr válaszait. Mivel további hozzászólási szándékot nem látok, ezért a vitát lezárom.

A szavazás következik. Kérdezem a bizottságot, hogy támogatja-e a kormánypárti kezdeményezést, amely a bizottság részletes vitát lezáró módosító javaslata is egyben. Kérem, szavazzanak! Ki támogatja? *(Szavazás.)* Hat igen. Ki van ellene? *(Szavazás.)* Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a bizottság 6 igen szavazattal, 1 nem szavazat ellenében, 2 tartózkodás mellett a módosító javaslatot elfogadta.

Most a határozati hárszabály 45. §-ában foglaltaknak megfelelően a részletes vita lezárásáról kell döntenünk. Kérem, szavazzanak! Ki támogatja a részletes vita lezárását? *(Szavazás.)* Hat igen. Ki van ellene? *(Szavazás.)* Ki tartózkodik? *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a bizottság 6 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 3 tartózkodás mellett a részletes vitát lezárta.

Döntenünk kell továbbá a részletes vitáról szóló jelentés elfogadásáról és benyújtásáról azzal, hogy a döntés egyben a határozati hárszabály 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak való megfelelésről szóló döntés is. Ki támogatja a részletes vitáról szóló jelentés elfogadását és benyújtását? Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)* Hat igen. Ki van ellene? *(Szavazás.)* Ki tartózkodik? *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a bizottság 6 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 3 tartózkodás mellett a részletes vitáról szóló jelentést elfogadta. A vita végére értünk. A napirendi pontot lezárom. Köszönöm miniszterhelyettes úrnak és munkatársainak a megjelenést és a válaszokat.

Egyebek

A 2. napirendi pont az egyebek napirendi pont. Kérdezem képviselőtársaimat, van-e bárkinek javaslata, észrevétele, javaslata, felvetése. *(Nincs jelentkező.)*

Az ülés berekesztése

Ha nincs, akkor köszönöm a munkát és a megjelenést. A mai bizottsági ülést bezárom. Köszönöm szépen. További szép napot kívánok mindenkinek!

(Az ülés befejezésének időpontja: 10 óra 15 perc)

Dr. Apáti István
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Vicai Erika